

Между туй византійскыйтъ дворъ са занимава-
не да осигори своитѣ владѣнія въ Италія. — Папъ-
тъ, които бѣхъ подданны на источната гръко-римска
имперія, сѣкакъ са мѣчихъ да останжтъ независими,
и за туй често са обрашахъ къмъ Франкытъ. Цари-
ца Ирина, супругата на Льва, направи съѣзъ съ Кар-
ла великого, защото желаѣше да бѣде безгрижна за
равенския Экзархатъ, който, въ противенъ случай,
лесно можѣше да са падне на Франкытъ. За туй,
прѣзъ 781 г., тя испрати до него посланници които,
осаѣнь сключенныя договоръ, искахъ дъщеря му
Гертруда за наслѣдника на византійския престолъ.
Константина съ прѣзимето *Порфирогенетъ* (Багря-
породенъ). Церемоніята на гудежа са извърши чрезъ
сватоветѣ, и единъ отъ посланницытъ останж при
двора на Карла Великого, за да учи годеницата на
езыка и обычантѣ гръко-римскы.

Тѣзи отношенія и съюзъ на византійския дворъ
съ Франкския привлече сичкото вниманіе на Кардама,
и за туй проводи посланници до Карла; но види са
че то бѣше безъ успѣхъ; защото, щомъ са вържъ-
хъ посланницытъ му, двѣ българскы арміи излѣзохъ
изъ Маджарската земя (Унгарія), едната на помощъ
на Славенытъ срѣщу Франкытъ, другата по Дунава,
въ Баварія, помощъ на баварския кнезъ Тасійлона
(784), който са былъ подигнжлъ върху Карла; и двѣ-
тъ тѣзи арміи нѣмахъ никакъвъ успѣхъ и полза за
Българытъ, защото са распрѣснжхъ отъ Франкытъ
съ голѣмы пагубы.

Най-подиръ, Българытъ пакъ са свадихъ съ
Византійцытъ и са ударихъ. Въ началото на този
бой (789) Българытъ поразихъ Тракійската импера-
торска армія, въ която са уби и начелника ѝ Филетъ
(*Philètes*), а по-сетнѣ развалихъ и другата, коя-
то командуваше младыйтъ Константинъ (791), тъй
щото тѣ завладѣхъ сичкыя му лагерь ведно съ вой-